

רשומות

קובץ התקנות

26 באוקטובר 1978

3901

כ"ה בתשרי תשל"ט

עמוד

58	תקנות מס הכנסה (התרת הפחתות בעד הוצאות), תשל"ט-1978
59	תקנות רישוי עסקים (תנאי תברואה נאותים לבתי אוכל) (תיקון), תשל"ט-1978
60	תקנות לימוד חובה (היטל חינוך על-יסודי לעובד במשק בית), תשל"ט-1978
60	תקנות לימוד חובה (גביית היטל חינוך על-יסודי ממי שאינו עובד), תשל"ט-1978
61	תקנות לימוד חובה (תשלום היטל חינוך על-יסודי בעד חייל בשירות קבע), תשל"ט-1978
61	תקנות הסטנות (ימאים) (תיקון), תשל"ט-1978
62	תקנות הרוקחים (תכשירים רפואיים) (תיקון), תשל"ט-1978
64	תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח) (תיקון), תשל"ט-1978
65	צו מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון התוספת), תשל"ט-1978
65	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בגן ילדים) (מחיר מכסימלי) (תיקון), תשל"ט-1978
66	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותי הובלה ושירותי גרוזים), תשל"ט-1978
71	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור קמח חיטה ושיווקו) (תיקון), תשל"ט-1978
	מדורי לשלשון מקומי
72	חוק עזר לצפת (שימור רחובות) (תיקון), תשל"ט-1978
	תיקון טעויות דפוס

תקנות מס הכנסה (התרת הפחתות בעד הוצאות), תשל"ט – 1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 25), תשל"ז – 1977, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –

הגדרות

"היום הקובע" – י"ב באייר תשל"ה (20 ביולי 1975).

"הוצאות" – הוצאות שעד ליום הקובע נהוג היה להפחיתן מההכנסה החייבת לפנים משורת הדין.

2. נישום שהוציא הוצאות כמפורט בטור א' להלן לפני היום הקובע ובמועד האמור טרם נסתיימה הפחתתן ניתן לסיים את הפחתתן בשנת המס 1975 ואילך על פי הכללים הקבועים בטור ב' להלן:

הפחתות בעד הוצאות

טור א' ההוצאות	טור ב' כללי הפחתה
1. דמי פיגוי ששילם בעל בית בשל פיגוי דייר מוגן מהמושכר שבבעלותו	באותה דרך ובאותו שעור שהופחתו לפני המועד הקור בע.
2. דמי מפתח בעד שכירות מוגנת בבית עסק ששילם הדייר בעל העסק לפני תחילת שנת המס 1965	בשעור של 6% לשנה עד תום הפחתת ההוצאה.
3. דמי התקנת טלפון בעסק ששילם בעל העסק	בשעור של 6½% לשנה עד תום הפחתת ההוצאה.
4. מסי תיעול, דמי השתתפות בסלילת כבישים או בהקמת כיוב ששילם בעליו של בנין המושכר בשכירות מוגנת	בשעור של 6½% לשנה עד תום הפחתת ההוצאה.
5. הוצאות בעד רכישת בית מלון או נכס מנכסיו באזור ים המלח שהוציא בעל בית המלון	חוספת לפחת על פי סעיף 21 לפקודת מס הכנסה, בשעור של 25% מאותו הפחת.

3. תחילתן של תקנות אלה משנת המס 1975.

תחילה

שמחה אורליך
שר האוצר

כ"ה באלול תשל"ח (27 בספטמבר 1978)
(חט 627-1)

1. ס"ח תשל"ז, עמ' 194.
2. דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 6, עמ' 120.

**תקנות רישוי עסקים (תנאי תברואה נאותים לבתי אוכל) (תיקון),
תשל"ט—1978**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968¹, ובתוקף הסמכויות
לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935², שנטלתי לעצמי לפי
סעיף 32 לחוק יסוד הממשלה³, ולפי סעיף 8 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—
1948⁴, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 45

1. במקום תקנה 45 לתקנות רישוי עסקים (תנאי תברואה נאותים לבתי אוכל), תשל"ד—
1974⁵ (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:

45. לא יעסוק אדם בבית אוכל בהכנת אוכל אלא אם הוא ממלא אחרי
הוראות אלה:

- (1) הוא לבוש בגדים בהירים, נקיים ולא קרועים המיועדים
אך ורק לעבודה בבית האוכל; היה אותו אדם עובד מטבח —
ילבש אף סינר בהיר;
- (2) שערותיו אסופות לראשו או תספורתו קצרה;
- (3) הוא חובש כיסוי ראש בהיר המכסה את שערותיו;
- (4) ידיו וצפרניו נקיות;
- (5) אינו עונד עדיים על אצבעותיו ועל זרועותיו, למעט
טבעת נישואין;
- (6) מקפיד על נקיזן גופו ועבודתו.

החלפת תקנה 46

2. במקום תקנה 46 לתקנות העיקריות יבוא:

46. לא יועסק אדם ולא יעבוד בבית אוכל, אם נתקיים בו אחד מאלה:

- (1) הוא חולה במחלת השחפת הפתוחה, במחלת עור העלולה
לגרום לזיהום מצרכי מזון, או במחלה מידבקת אחרת העלולה
לעבור לאדם באמצעות מזון, או אם הוא נושא טפילי מחלה
כאמור;
- (2) על פניו, צוארו, זרועותיו או ידיו חטטים או פצעים,
פתוחים או מוגלתיים;
- (3) הוא מסרב או אינו עושה בדיקה רפואית או בדיקת רנטגן
שהמנהל דרש.

ביטול תקנה 47

3. תקנה 47 לתקנות העיקריות — בטלה.

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 204; תשל"ב, עמ' 154; תשל"ג, עמ' 5.
2 ע"ר 1935, תוס' 1, עמ' 53; ס"ח תשי"ט, עמ' 69; תשכ"ב, עמ' 7.
3 ס"ח תשכ"ח, עמ' 226.
4 ע"ר תש"ח, תוס' א, עמ' 1.
5 ק"ח תשל"ד, עמ' 982; תשל"ה, עמ' 468.

4. אחרי תקנה 64 לתקנות העיקריות יבוא:

א.64. לא יעשן ולא יאכל אדם בתחומי המטבח או מחסן המזון. "איסור עישון ואכילה"

תחילה

5. תחילתן של תקנות אלה עשרה ימים מיום פרסומן.

ח' באלול תשל"ח (10 בספטמבר 1978) אליעזר שוסטק שר הבריאות (המ' 78-3)

תקנות לימוד חובה (היטל חינוך על יסודי לעובד במשק בית). תשל"ט-1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8(ח) (1) לחוק לימוד חובה (תיקון מט' 11). תשל"ח-1978, ולפי סעיף 186 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, אני מתקין תקנות אלה:

דרכי הישוב ההיטל לעובד במשק בית

1. מעביד המעסיק עובד במשק בית המבוטח לפי פרוק ב' לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, ישלם היטל חינוך על יסודי בשיעור של 4 אגורות על כל אחד מהסכומים של עשר לירות או על חלק מהן.

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978).

תחילה

כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978) ישראל כץ שר העבודה והרווחה (המ' 75-3)

1 ס"ה תש"ט, עמ' 287; תשל"ח, עמ' 128.
2 ס"ה תשכ"ח, עמ' 108.

תקנות לימוד חובה (גביית היטל חינוך על יסודי ממי שאינו עובד). תשל"ט-1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8(ח) לחוק לימוד חובה (תיקון מט' 11). תשל"ח-1978, ולפי סעיף 171 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, אני מתקין תקנות אלה:

תשלום ההיטל על ידי מי שאינו עובד

1. שיעור היטל חינוך על יסודי לגבי מי שאינו עובד יהיה 0.4% לתקופה מיום ד' בניסן תשל"ט (1 באפריל 1979) עד כ"ה באדר ב' תשמ"א (31 במרס 1981).

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978).

תחילה

כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978) ישראל כץ שר העבודה והרווחה (המ' 75-3)

1 ס"ה תש"ט, עמ' 287; תשל"ח, עמ' 128.
2 ס"ה תשכ"ח, עמ' 108.

**תקנות לימוד חובה (תשלום היטל חינוך על יסודי בעד חייל בשירות קבע),
תשל"ט—1978**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8(ח) לחוק לימוד חובה (תיקון מס' 11), תשל"ח—1978, ולפי סעיף 192 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968, אני מתקין תקנות אלה:

1. תשלום היטל חינוך על יסודי בעד אדם המשרת בצבא-הגנה לישראל שירות סדיר לפי התחייבות לשירות קבע (להלן — חייל) הוא בשיעור של 0.4%.
2. (א) היטל חינוך על יסודי, כאמור בתקנה 1, ישולם על ידי אוצר המדינה על בסיס שכרו של החייל, אולם לא יבוא בחשבון סכום שכר העולה על סכום המקסימום האמור בפרט 3 של לוח י"א לחוק.
(ב) אוצר המדינה רשאי לנכות מהשכר של החייל היטל חינוך על יסודי בשיעור של 0.3%.
3. חייל שהוא גם עובד עצמאי ישלם היטל חינוך על יסודי בשיעור של 0.4% מהכנסתו כעובד עצמאי שאינה עולה על ההפרש שבין שכרו כחייל ובין המקסימום הנקוב בפרט 2 של לוח י"א לחוק לתקופה מיום ד' בניסן תשל"ט (1 באפריל 1979) עד כ"ה באדר ב' תשמ"א (31 במרס 1981).
4. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978).

תשלום היטל על ידי חייל בשירות קבע

החייב בתשלום היטל

חייל שהוא גם עובד עצמאי

תחילה

ישראל כ"ץ
שר העבודה והרווחה

כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978)
(המ' 757-3)

1 ס"ח תש"ט, עמ' 287; תש"ח, עמ' 128.
2 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

תקנות הספנות (ימאים) (תיקון), תשל"ט—1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק הספנות (ימאים), תשל"ג—1973, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות הספנות (ימאים), תשל"ו—1976 (להלן — התקנות העיקריות), בפסקה (4), אחרי "בעל עבר פלילי" יבוא "ולענין מבקש, גם אם לא תלויה ועומדת נגדו חקירה פלילית ולא מתנהל נגדו דיון בענין פלילי בבית משפט בעבירה מסוג עוון או פשע".
2. בתקנה 5 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (א) יבוא:
"א) לענין תקנה 4(4) רואים כמי שאינו בעל עבר פלילי כל אחד מאלה:
(1) לא הורשע בדין בשל פשע;

תיקון תקנה 4

תיקון תקנה 5

1 ס"ח תשל"ג, עמ' 329; תשל"ד, עמ' 108; תשל"ו, עמ' 192.
2 ק"ת תשל"ו, עמ' 1542.

- (2) לא הוטל עליה תוך שלוש השנים שקדמו למועד הגשת בקשתו לשרת בצוות כלי השיט או למועד הגשת בקשתו לחידוש פנקס הימאי, עונש מאסר בפועל לתקופה של שבועיים או יותר או קנס העולה על 250 לירות בשל עוון;
- (3) אין לו יותר משלוש הרשעות קודמות בעבירות מסוג עוון;
- (4) הורשע לא יותר משלוש פעמים בבית הדין המשמעתי לימאים תוך שלוש השנים שקדמו למועד הגשת בקשתו לחידוש פנקס הימאי.

3. בתקנה 28 לתקנות העיקריות, אחרי פסקה (5) יבוא:
- "(6) הוא יוצא צבא אשר נמצא כשיר לשירות סדיר או נמנה עם כוחות המילואים של צבא הגנה לישראל, כמשמעותם בחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]."³
4. בתקנה 31 לתקנות העיקריות, אחרי "אזרח ישראלי" יבוא "ולא מתקיימות לגבי הוראות תקנה 28(6)".
5. תחילתן של תקנות אלה שלושים יום מיום פרסומן.

י"ב באלול תשל"ח (14 בספטמבר 1978) מאיר עמית
שר התחבורה

3 ס"ח תשי"ט, עמ' 286.

תקנות הרוקחים (תכשירים רפואיים) (תיקון), תשל"ט—1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 47 לפקודת הרוקחים, וסעיפים 5, 15, 38 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957,² אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות הרוקחים (תכשירים רפואיים), תשל"ח—1977³ (להלן — התקנות העיקריות) —
- (א) בסוף הגדרת "תכשיר רפואי" יבוא פסיק, ואחריו יבוא: "ולמעט ציוד רפואי";
- (ב) בסוף הגדרת "בדיקת איכות" יבוא פסיק, ואחריו יבוא: "סוג אריזתו, טיבה וצורתה";
- (ג) לאחרי הגדרת "צרכן" יבוא:

"רופא" — מי שרשאי לעסוק ברפואה לפי פקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז—1976,⁴ מי שרשאי לעסוק בריפוי שיניים לפי פקודת רופאי

1 הא"י, כרך ב, פרק ק"י, עמ' 1102.

2 ס"ח תשי"ח, עמ' 24.

3 ק"ת תשל"ח, עמ' 100.

4 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.

שינויים, 1945, ומי שרשאי לעסוק בריפוי וטרינרי לפי פקודת הרופאים
הוטרינריים⁶.”

2. בסוף תקנה 3 לתקנות העיקריות יבוא פסיק, ואחריו יבוא: "ובתאם לרישום, ויש
בירו אישור לפי תקנה 5(ב)".
3. בתקנה 5 לתקנות העיקריות —
(א) בסוף תקנת-משנה (ד) יבוא פסיק, ואחריו יבוא: "ולסוג האריזה של התכשיר,
טיבה וצורתה".
(ב) לאחר תקנת-משנה (ד) יבוא:
"ה) המנהל רשאי, על פי בקשה מנומקת בכתב של המבקש, לשנות את שם
התכשיר; שונה שמו של תכשיר — יצוין הדבר בפנקס ולא ישווק אלא בשמו
החדש, זולת אם הורה המנהל אחרת".
4. במקום תקנת-משנה (ג) של תקנה 6 לתקנות העיקריות יבוא:
"ג) נרשם תכשיר רפואי בפנקס ולא שווק בישראל תוך שנים עשר חודשים
מיום רישומו או כמשך שנים עשר חודשים רצופים תוך תקופת תקפו של
רישום, יודיע על כך היצרן או היבואן, לפי הענין, למנהל, ובכל מקרה יפקע
תקפו בתום אותה תקופה; המנהל רשאי להאריך מועד זה לתקופה שלא
תעלה על שנה אחת נוספת לפי בקשת המבקש בכתב".
5. לאחר תקנת-משנה (ד) של תקנה 9 לתקנות העיקריות יבוא:
"ה) תקנה 6(ד) תחול גם על תכשיר שנרשם לפי תקנה זו, ובלבד שתקופת
החידוש לא תעלינה על שנתיים כל אחת ולא בוטל רישומו של התכשיר
בקר"ת".
6. בתקנה 12 לתקנות העיקריות —
(א) בתקנה משנה (ג) לאחר פריט (4) יבוא:
"5) של תכשיר שיוצר מחוץ לישראל".
(ב) לאחר תקנת משנה (ד) יבוא:
"ד) על אף האמור בתקנה זו רשאי המנהל להתיר שיווק של תכשיר רפואי
שיוצר מחוץ לישראל אם היבואן דיווח בכתב למנהל על יבוא התכשיר
והמציא לו תעודת בדיקה שהכיר בה המנהל; העתק תעודת הבדיקה ודוגמה
מתוך האצווה יועברו למכון בהתאם להנהיית מנהל המכון".
(ג) במקום תקנת-משנה (ז) יבוא:
"ז) על אף האמור בתקנות משנה (א) ו-(ד) רשאי המנהל להתיר שיווק
של תכשיר רפואי ללא בדיקת האצווה אם צורפה לו תעודת בדיקה שהכיר בה
המנהל ונתקיים בו אחד מאלה:
(1) הוא חיוני ליבוא בכמות קטנה שאישר המנהל;
(2) מועד תפוגתו אינו מעבר לשנה;

5. צ"ר 1945, תוס' 1, עמ' 1.
6. חא"י, כרך ב, פרק קמ"ח, עמ' 1502.

(3) הוא רשום בקור"ת ויובא באישור המנהל, על ידי מוסד רפואי, לשימוש כאמור בסעיף 33 לפקודה, ובכפוף לו.

7. בתקנה 13 לתקנות העיקריות — תיקון תקנה 13

(א) בתקנת משנה (א) —

(1) בסוף פרט (ה) של פסקה (1) יבוא פסיק, ואחריו יבוא: "ובאין שם גנרי של חומר פלוני — שמו הכימי".

(2) בפסקה (2) יימחק "אין באמור בתקנת משנה זו כדי להטיל על המנהל אחריות לתכנו של העלון";

(3) לאחר פסקה (2) יבוא:

"(3) המנהל רשאי לחייב יצרן או יבואן להכין עלון בעברית לכל תכשיר רפואי המיועד לרופא ובו יפורטו אותם פרטים הדרושים לידיעתו של הרופא, לפי הוראות המנהל. היצרן או היבואן יפיצו את העלון בהתאם להוראותיו של המנהל.

(4) אין באמור בתקנת משנה זו כדי להטיל על המנהל אחריות לתכנו של עלון".

(ב) בתקנת משנה (ב), לאחר "תכשיר רפואי" יבוא "ששיווקו הותר לפי תקנה 12(ז) או", ובמקום "שמפסקה (1) (ד)–(ה)" יבוא "שבפסקה (1) (א), (ג) ו-(ד)".

8. בתקנה 17 לתקנות העיקריות — תיקון תקנה 17

(א) בפריט (4), לאחר "נרקח בבית מרקחת" יבוא "על פי מרשם רופא מתכשירים רפואיים רשומים בפנקס לפי תקנות אלה או מתכשירים רפואיים הפטורים מרישום כאמור לפי תקנה 15".

(ב) בפריט (6), לאחר "לשם מחקר" יבוא "לרבות מהקר".

9. תחילתן של תקנות אלה ביום פרסומן, אולם תחילתן של תקנות 4, 7 ו-8 שלושים יום מיום פרסומן. תחילה

כ"ד באלול תשל"ח (26 בספטמבר 1978) אלי עזר שוט טק : שר הבריאות (המ' 11–3)

תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח) (תיקון), תשל"ט—1978

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 186 ו-242 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 8 לתקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח), תשל"א—1971, בתקנת משנה (א), במקום "90 אגורות" יבוא "86 אגורות". תיקון תקנה 8

1 כ"ח תשכ"ח, עמ' 108.
2 ק"ת תשל"א, עמ' 1458; תשל"ח, עמ' 967.

תחילה

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978).

כ"ט באלול תשל"ח (1 באוקטובר 1978) **ישראל כץ**
(חמ 752-3) שר העבודה והרווחה

צו מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון התוספת), תשל"ט-1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(בג) לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א-1961 (להלן - החוק), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 2(1)(א) לתוספת לחוק, במקום "לרבות רכב מסחרי (דו-שימושי) שמשקלו המותר הוא עד 2,200 ק"ג עם מרכב סגור" יבוא "לרבות רכב פרטי דו-שימושי".

תיקון התוספת

י"ז באלול תשל"ח (19 בספטמבר 1978) **שמה ארליך**
(חמ 348-3) שר האוצר

1 ס"ח תשכ"א, עמ' 100; תשל"ו, עמ' 186; ק"ת תשל"ח, עמ' 992.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בגן ילדים) (מחיר מכטימלי) (תיקון), תשל"ט-1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6(א)(3) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957, אני מצווה לאמור:

1. סעיף 2(א) לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בגן ילדים) (מחיר מכטימלי), תשל"ו-1976 (להלן - הצו העיקרי) - בטל.

ביטול סעיף 2(א)

2. סעיף 2(ב) לצו העיקרי ייקרא סעיף 2 וימחקו בו המלים "על אף האמור בסעיף קטן (א)".

תיקון סעיף 2(ב)

3. בסעיף 2 לצו העיקרי בפסקה (2), במקום פסקת משנה (ב) יבוא:
"ב) מספר הילדים בכל הגילים בכל כיתה שבו אינו עולה על 35, ואולם מותר שבשנת הלימודים תשל"ט יגיע לכדי 39 בתנאי שיינתן כח עזר מתאים לאותה כיתה נוסף לאמור בפסקה 2(א)".

תיקון סעיף 2(2) (ב)

תחילה

4. תחילתו של צו זה ביום כ"ט באב תשל"ח (1 בספטמבר 1978).

י"ח באלול תשל"ח (20 בספטמבר 1978) **זבולון המר**
(חמ 283-3) שר ההינוך והתרבות

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשי"ט, עמ' 92; תשל"ב, עמ' 97; תשל"ג, עמ' 26.
2 ק"ת תשל"ו, עמ' 2239; תשל"ו, עמ' 230, 426, 1498; תשל"ח, עמ' 70, 871.

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותי הובלה ושירותי גרורים),
תשל"ט-1978**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15, 27, 38, 42 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957, אני מצווה לאמור:

פרק ראשון: הגדרות

<p>1. בצו זה —
 "הובלה" — הובלת מטענים במשאית, בין נוזלים ובין מוצקים, לרבות בתפוזרת, בין בשכר ובין בקשור עם עסקו או מסחרו של מוביל;
 "מוביל" — אדם שלו הבעלות או השליטה ברכב, לרבות המחזיק ברכב מכוח הסכם של מיקח-אגב-שכירות;
 "משאית" — רכב מנועי מסחרי כמשמעותו בפקודת התעבורה¹, שמשקלו הכולל המותר עולה על 10.000 ק"ג;
 "מפקח" — המפקח על התעבורה שמינהו שר התחבורה לכל שטח המדינה, לרבות מי ששר התחבורה מינהו להיות מפקח לענין צו זה;
 "משרד הובלה" — מקום שבו מתנהל מפעל, עסק, מיום או מוסד של הובלה, בשכר או בתמורה אחרת, ברכב מסחרי או במשאית;
 "מזמין הובלה" — אדם שהזמין ממוביל ביצוע הובלה בשכר;
 "שטר מטען" — הסכם הובלה בשכר במשאית כשהצדדים להסכם הם מוביל ומזמין הובלה;
 "הרשות" — המפקח או מי שהמפקח אצל לו מסמכויותיו לפי צו זה;
 "גרור" — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961², אשר משקלו הכולל הוא 10 טון או יותר;
 "השכרה" — השכרת גרורים, השאלתם, מתן רשות השימוש בהם והעמדתם לרשות אדם אחר בכל צורה שהיא, כשהם נעשים או ניתנים בשכר או בתמורה אחרת;
"משרד להשכרת גרורים" — מקום שבו מתנהל מפעל, עסק, מיום או מוסד להשכרת גרורים.</p>	הגדרות

פרק שני: משרדי הובלה

2. לא יפתח אדם, לא יקים, לא יפעיל ולא ינהל משרד הובלה, אלא על פי רשיון מאת המפקח ובהתאם לתנאי הרשיון. 3. בקשה לרשיון למשרד הובלה תוגש למפקח בטופס שנקבע. 4. הרשות רשאית לתת רשיון למשרד הובלה למבקש שהוכיח, להנחת דעתו של המפקח, שנתמלאו כל אלה:	רשיון למשרד הובלה הגשת הבקשה תנאים לקבלת הרשיון

(1) הוא תאגיד רשום כדין;

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24.
 2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.
 3 ק"ח תשכ"א, עמ' 1425.

- (2) לרשותו מקום ומבנה מתאימים למשרד ולחניית כלי הרכב שהוא בעלם או מפעילם ;
- (3) לרשותו שמונה משאיות לפחות שהן בבעלותו ורשומות על שמו ברשיון הרכב ;
- (4) עומד לרשותו מנהל מקצועי שהוטמך לפי סעיף 5 לצו זה, אשר רק הוא מעסיקו.

הסמכת מנהל מקצועי

5. לא יוסמך אדם להיות מנהל מקצועי של משרד הובלה אלא אם הוכיח, להנחת דעתו של המפקח, כל אלה :

- (1) הוא תושב ישראל ומלאו לו 25 שנה ;
- (2) הוא בעל רשיון נהיגה לפי תקנה 179 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961, והיה בעל רשיון בתקופה של שלוש שנים שקדמה להגשת הבקשה ;
- (3) יש לו נסיון של שנתיים לפחות בתפקיד ארגוני בתחום ההובלה במשאיות ;
- (4) הוא עמד בהצלחה בבחינות בפני ועדת ההסמכה שמונתה לפי סעיף 6, או בפני גוף אחר שאישר לענין זה שר התחבורה, כדיני התעבורה, בטיפול במשאיות ובהחזקתן, ככללי פריקה וטעינה, בנייהול משרד הובלה ובניהול עובדים, זולת אם פטר אותו המפקח מהבחינות כאמור, כולן או מקצתן ;
- (5) הוא עבר בהצלחה קורס מקצועי למנהלים מקצועיים של משרד הובלה, זולת אם פטר אותו המפקח מהקורס בהתחשב בהכשרתו המקצועית.

ועדת הסמכה

6. (א) שר התחבורה ימנה ועדת הסמכה לצורך הסמכת מנהלים מקצועיים.

(ב) ועדת ההסמכה תהיה של חמישה חברים אשר יתמנו לשנתיים, והם —

- (1) שני נציגים של משרד התחבורה ;
- (2) נציג אחד של משרד העבודה ;
- (3) שני נציגים של הארגון הארצי של מובילים המייצג את המספר הגדול ביותר של מובילים.

(ג) שר התחבורה ימנה את יושב ראש ועדת ההסמכה מבין נציגי משרד התחבורה.

תוקף הרשיון

7. תקפו של רשיון למשרד הובלה הוא לשנה אחת זולת אם קבע המפקח מועד קצר יותר ברשיון.

רשיון

8. המפקח רשאי לתת רשיון למשרד הובלה או לחדשו, לסרב לתתו או לחדשו, לבטלו, להתלותו, להתנותו בתנאים, להוסיף עליהם, לבטלם או לשנותם.

איסור העברת רשיון

9. רשיון למשרד הובלה אינו ניתן להעברה אלא בהסכמתו מראש של המפקח ובתנאים שקבע.

אגרת רשיון למשרד הובלה

10. בעד מתן רשיון למשרד הובלה, הסמכה או אישור, ובעד חידושם, תשולם אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

פרק שלישי: שטר מטען

11. (א) לא יוביל אדם במשאית ולא ירשה להוביל בה אלא אם הוצא שטר מטען לגבי אותה הובלה.
- (ב) שטר מטען לפי סעיף קטן (א) יהיה בכל עת ההובלה בידי נוהג המשאית.
- (ג) שטר מטען ייערך בשלושה עתקים, שאחד מהם יימסר למוביל.
- (ד) הנהג או המוביל יציג שטר מטען לפי דרישת שוטר או אדם שמינתה הרשות.
- (ה) על הובלה שלא הוצא לגביה שטר מטען כאמור בסעיף זה יתולו התנאים שנקבעו בשטר המטען כפי שאישרה אותו הרשות לפי סעיף 12. הוראות צו זה והוראות הדין הכללי במידה שאינן עומדות בסתירה להוראות צו זה ולתנאי שטר המטען כאמור.
12. שטר מטען יהיה בנוסח שאישרה הרשות בהודעה ברשומות או בנוסח דומה.
13. שטר מטען יכיל כל אלה:
- (1) שם המוביל, מענו ומספר הרשיון שניתן למשרדו המורשה לפי סעיף 2;
 - (2) שם המזמין ומענו;
 - (3) מקום המוצא ומקום היעד של המטען המובל לפי שטר המטען;
 - (4) תאריך הוצאת שטר המטען;
 - (5) מספר הרישום של המשאית שבה מבוצעת ההובלה;
 - (6) סוג המטען ומשקלו;
 - (7) זמן ביצוע ההובלה ומועד משוער למסירת המטען למזמין;
 - (8) תחומי האחריות של המוביל לגבי המטען והיקף הביטוח מפני נזקים או אבדן למטען שיש למוביל כאמור בסעיף 17.
14. (א) שטר מטען לא יכלול פרטים אלה:
- (1) חניה לביצוע הובלות אחרות בידי אותו מוביל;
 - (2) הובלה שביצועה נוגד הוראות כל דין לרבות מטען חורג, עומס יתר במשאית והובלת טובין אסורים;
 - (3) פטור כללי של מוביל מאחריות לאבדן או נזק למטען המובל במשאית, או כל פטור של המוביל מאחריות כלפי הנפגע שאינו מזמין ההובלה.
- (ב) נכללו בשטר המטען פרטים כאמור בסעיף קטן (א), לא תהיה להם גפנות לגבי המוביל, לגבי מזמין ההובלה או לגבי כל אדם אחר.
15. (א) מוביל ומזמין הובלה רשאים לכלול בשטר מטען פרטים נוספים על האמור בסעיף 13 הנוגעים למסירת המטען, המתנות, תנאי תשלום, שעות לילה, אריות הטובין וכיוצא באלה פרטים הנוגעים לאופן ביצוע ההובלה.
- (ב) תנאים נוספים כאמור בסעיף קטן (א) יכול שיהיו חלק משטר המטען או במסמך נפרד שיחתם בידי המוביל ומזמין ההובלה.
16. מוביל ומזמין הובלה רשאים לשנות את התנאים שבשטר המטען ובלבד שיתקיימו הוראות סעיפים 13 ו-14 ושלא ישונו תנאים אלה:

ביצוע הובלה לפי שטר מטען

נוסח שטר מטען

פרטים שטר המטען חייב לכלול אותם

פרטים שאין לכלול בשטר המטען

פרטים נוספים בשטר מטען

שינוי תנאים

(א) תנאי השולל או המגביל את אחריות המוביל כלפי המזמין מעבר לאמור בצו זה;

(ב) תנאי המקנה למוביל זכות לבטל את שטר המטען או לשנות את תנאיו באופן חד צדדי או תנאי המביא בדרך אחרת להפקעת שטר המטען או חלק ממנו או לביטול או להפקעה של זכות מזכויות מזמין ההובלה לפיו, וזאת אם הביטול או ההפקעה כאמור מותנים בהפרת התחייבות המזמין לפיו;

(ג) תנאי המתנה את השימוש בזכות מזכויות מזמין ההובלה, הגובעת משטר המטען, בהסכמת המוביל או אדם אחר מטעמו;

(ד) תנאי המוסר סכסוך בין הצדדים לבוררות חובה כשעל קביעת הבורר או הבוררים יש לאחד הצדדים השפעה גדולה מזו שיש לצד האחר.

הגדלת אחריות מוגבלת — 17. (א) אחריות המוביל לכל אבדן או נזק למטען המובל במשאית על פי שטר מטען

(1) בכל סוגי ההובלה, למעט ציוד כבד — עד 25 לירות לכל קילוגרם של מטען;

(2) בהובלת ציוד כבד — עד 1.5 מיליון לירות לכל משאית.

(ב) המוביל יקיים פוליסת ביטוח שתתן חיכוי מלא לתחומי האחריות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי המוביל או מזמין ההובלה למלול בשטר המטען היסויים מעבר לתחומי האחריות האמורה בסעיף קטן (א) תמורת תשלום נוסף שישלם מזמין ההובלה.

שטר מטען כללי 18. מוביל ומזמין הובלה רשאים לחתום על שטר מטען כללי לתקופה שתיקבע בשטר המטען הכללי, ובלבד שהמוביל ומזמין ההובלה יחזיקו ברשותם כל אלה:

(1) עותק משטר המטען הכללי, תתום בידי הצדדים;

(2) רשימה של ההובלות שבוצעו, לפי מועדים ומטפרי המשאיות, ופרטים אחרים לפי סעיף 13.

מטור משטר המטען 19. המפקח רשאי לפטור סוגי הובלות או הובלה מסוימת מחובת שטר מטען; על הובלות כאמור יחולו תנאי שטר מטען שאישר המפקח לפי סעיף 12.

פרק רביעי: משרדים להשכרת גרורים

המעלת משרד להשכרת גרורים 20. לא יפתח, לא יקים, לא ינהל ולא יפעיל אדם משרד להשכרת גרורים אלא לפי רשיון למשרד גרורים מאת המפקח.

יעוד גרורים מושכרים ואיסור הולכת נוסעים בשכר 21. (א) מי שניתן לו רשיון לפי סעיף 20 לא ישכיר גרורים אלא למטרה של הובלת מטענים ואלא אם קיים ביטוח להובלתם בגרור.

(ב) לא ישכיר אדם גרור לשם הולכת נוסעים בשכר, ולא יוליך נוסעים בגרור שכור כאמור.

בעשת רשיון 22. בקשה לרשיון למשרד גרורים תוגש למפקח בטופס שנקבע.

23. (א) הרשות רשאית לתת רשיון למשרד גרורים למבקש שהוכיח להנחת דעתו של המפקח שנתמלאו כל אלה:

תנאים לקבלת רשיון

- (1) הוא תאגיד רשום כדין;
 - (2) יש לו בעלות, חזקה ושליטה ב-100 גרורים לפחות;
 - (3) לרשותו עומדים מקום ומבנה מתאימים לצורך ניהול משרד להשכרת גרורים ולצורך הזניית הגרורים;
 - (4) לרשותו עומד מנהל מקצועי בעל הסמכה לפי סעיף 5;
 - (5) קיים לגבי הגרורים ביטוח, להנחת דעתו של המפקח, שתקופת תקפו כתקופת תוקף הרשיון למשרד גרורים;
 - (6) המפקח אישר את התעריפים שלפיהם יושכרו הגרורים.
- (ב) המפקח רשאי לפטור מבקש רשיון מהוראות סעיף קטן (א), כולן או מקצתן, לכל תקופת תקפו של הרשיון למשרד גרורים או לחלק ממנו.

24. (א) המפקח רשאי לתת רשיון למשרד גרורים, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו, להתנות את נתינתו בתנאים, וכן לכלול בו תנאים, לגרוע מהם, להוסיף עליהם ולשנותם.

מתן רשיון וביטולו

- (ב) תקפו של רשיון למשרד גרורים הוא לתקופה שקבע בו המפקח.
- (ג) בעל רשיון חייב למלא אחרי תנאי רשיונו.

(ד) לפני שייבטל רשיון למשרד גרורים יודיע המפקח בכתב שבועיים מראש על כוונתו לעשות כן, ויתן הזדמנות לבעל הרשיון לטעון מדוע אין לבטל את רשיונו.

(ה) בוטל או הותלה רשיון למשרד גרורים, יודיע המפקח בכתב על כך לבעלו, והוא יהזירנו מיד למפקח.

25. לא יעביר אדם רשיון למשרד גרורים אלא לאדם שמתקיימים בו התנאים שבסעיף 23 ובאישור בכתב מאת המפקח.

העברת רשיון

26. בעד רשיון למשרד גרורים ישלם המבקש אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת רשיון למשרד גרורים

27. בעל רשיון למשרד גרורים יחזיק במשרדו במקום נראה לעין את הרשיון או העתק ממנו מאושר ביד המפקח, ואת תעריפי השכר שאישר המפקח, ויציגם לשוכר גרורים, למפקח או לשוטר, לפי דרישתם.

הצגת רשיון

פרק המישי: הוראות כלליות

28. (א) המפקח הוא רשות מבצעת לענין צו זה והוא רשאי לתת הוראות הדרושות לדעתו לצורך ביצועו.

רשות מבצעת

(ב) המפקח רשאי למנות ועדות מייעצות לצורך ביצוע צו זה, שיכללו בין היתר נציגים של מובילים.

29. המפקח רשאי לתת פטורים מהוראות צו זה, כולן או מקצתן.

פטור

תחילתו של
הפרק השלישי

30. תחילתו של הפרק השלישי ביום שיקבע שר התחבורה בהודעה ברשומות לגבי סוגי הובלות, סוגי רכב ומובילים מסויימים, אולם הוא יחול קודם לכן, לגבי משרדי הובלה שקבע השר בהודעה ברשומות, במועד שקבע כך.

ביטול

31. (א) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הפעלת משרד להשכרת גרורים), תשל"ד—
1974 — בטל.

(ב) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (פיקוח על שירותי הובלה), תשל"א—1971⁵
— בטל.

שמירת דינים

32. הראות צו זה אינן באות לגרוע מהוראות כל דין.

תוספת

(סעיפים 10 ו-26)

האגרה בלירות

55	1. בעד מתן כתב הסמכה למנהל מקצועי
	2. בעד רשיון למשרד הובלה המפעיל עד 10 משאיות או חידושו, לשנה
55	
	3. בעד רשיון למשרד הובלה המפעיל מ-11 משאיות עד 30 משאיות או חידושו, לשנה
110	
	4. בעד רשיון למשרד הובלה המפעיל 31 משאיות או יותר או חידושו, לשנה
165	
165	5. בעד רשיון למשרד להשכרת גרורים, לשנה

מאיר עמית
שר התחבורה

ה' באלול תשל"ח (7 בספטמבר 1978)
(חמ 3-711)

4 ק"ת תשל"ד, עמ' 1421; תשל"ו, עמ' 2764.
5 ק"ת תשל"א, עמ' 673; תשל"ג, עמ' 1398; תשל"ו, עמ' 2762.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור קמח חיטה ושיווקו) (תיקון), תשל"ט—1978

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 9

1. בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור קמח חיטה ושיווקו), תשכ"ט—1969², בסעיף 9, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) משקלו של הקמח בשק המלא כשהוא מבד יוטה או פוליפרופילן יהיה 60 קילוגרם, ומשקלו של הקמח בשק עשוי נייר יהיה 50 קילוגרם בשעת האריזה."

יגאל הורביץ
שר המסחר, התעשייה והתיירות

ז' באלול תשל"ח (19 בספטמבר 1978)
(חמ 3-441)

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשל"ח, עמ' 100.
2 ק"ת תשכ"ט, עמ' 1897; תשל"ח, עמ' 1267.

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לצפת (שימור רחובות) (תיקון), השל"ט-1978

בחוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עיריית צפת חוק עזר זה:

1. בחוק עזר לצפת (שימור רחובות), השי"ט-1959, בסעיף 5(ב), במקום "שלוש לירות" יבוא "עשרים וחמש לירות".

תיקון סעיף 5

אהרן גחמיאס
ראש עיריית צפת

נתאשר.
י"ט באלול תשל"ח (21 בספטמבר 1978)
(תמ 34-8)

יוסף בורג
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת השי"ט, עמ' 1850.

תיקון טעויות דפוס

בתקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בבתי עסק — שיעורי מקסימום ותפוחות), השל"ח-1978, שפורסמו בקובץ התקנות 3896, תשל"ח, עמ' 2186 —

- (1) ברישאה, במקום "סמכות" צ"ל "סמכותה";
- (2) בתקנה 2(א), במקום "מעטים כמשמעותו" צ"ל "חברה מעטים כמשמעותה".

בחוק עזר לצפת (אספקת מיני) (תיקון), תשל"ח-1978, שפורסם בקובץ התקנות 3875, תשל"ח, עמ' 1651, בסעיף 1 לתוספת, במקום "אגרת ביו"ב" צ"ל "אגרת חיבור".